

ki povejo, kje je revščina in kje je bogastvo. Ni dvoma, da bo naš denar vedno več vreden. Iz Pariza je prišla 6. julija v Zagreb novica, da se v Parizu najbolj poprašuje po našem denarju. Razne države bodo potrebovale naše žito, zato bo na jesen naš denar še bolj poskočil.

Z denarjem v zvezi je draginja, o kateri pa prihodnjic več. —Z—

Sv. Urban pri Ptuj. V ponedeljek, dne 26. julija se vrši tu veliki živinski sejem.

Tovarne špirita. Direkcija posrednih davkov je dovolila, da se v Jugoslaviji sme otvoriti 20 novih tovarn za izdelovanje špirita. Z novo vladino odredbo je ukinjen monopol za proizvodnjo alkohola, ter se bo vsled tega v državi špirit proizvajal svobodno!

Naša živinoreja. Glasov statističnih podatkov imamo danes v Jugoslaviji 5,496.530 goved in 4,840.450 svinj, kar pomeni, da smo v tem oziru za Dansko nabogatejša dežela v Evropi. Ovac imamo 9,774.980 in smo za Bolgarijo na prvem mestu. Število naših koz znaša 2,447.949. To naše bogatstvo na živini in drobnici predstavlja vrednost štirih milijard kron.

300% okrajne doklade. Deželna vlada za Slovenijo je dovolila okrajnemu zastopu v Ptuj, da sme pobirati 300% doklade. S tem bo dobil potrebnih sredstev za gospodarske potrebščine v našem okraju.

Vodne uravnave. Določeno je, da pride v naš okraj neki inženerev, da ogledajo naše vode in vidijo, kako bi se dale urediti. So to Dravinja, zlasti pa Pesnica.

Konjsko premovanje. V torek, 20. julija, se je vršilo na Ptuj premovanje konj. Lepo je bilo videti prignane konje, kobile in žrebete. Pri večini je pa bilo opaziti, da so živali bolj suhe. Je pač dosti dela, krme pa bolj malo, včasih je krma tudi slaba radi vednega deževja ob košnji. Dosti konjerejcev je bilo odlikovanih s priznanicami in diplomami, dobili pa so tudi premije, za ktere je dala deželna vlada 3000 K, okrajni zastop ptujski 2000 K, nekaj manjših vsot pa drugi.

Cene premogu silno povišane. Mnogo se piše in govori, da je draginja dosegla svoj vrhunec, da cene padajo itd. Ali te dni je bilo prebivalstvo zopet bridko razočarano. Cene trboveljskemu premogu so se nenadoma z dovoljenjem naše vlade zvišale od 35 K na 54 in pol krone za 100 kg, torej za dobro tretjino. Drva so že itak neizmerno draga, sedaj bo pa tudi premog drag, dohodki in zaslužek pa se ne zvišujejo v tej meri. Umljivo je, da se prebivalstva polasča nevolja, ko vidi, da je na milost in nemilost izročeno samovolji gospodujočih mogočnejev.

Dopisi.

K regentovemu sprejemu v Mariboru. Iz mnogo strani se sliši, da je bila ena izmed najlepših točk na regentovem potovanju po Sloveniji slika na dravskem mostu v Mariboru. Kraljevič sam se je izrazil, da se je čutil na mostu, kakor v pravljici in da mu ostane krasna slika v neizbrisnem spominu. Njegovi srbski spremljevalci pa so pri banketu ponovno izrazili željo; „Ajdmu natrag na čupriju.“ Našim malim bodi v poseben ponos, da so imeli priliko sodelovati pri tem najlepšem slavju, ki ostane tembolj še nam v neizbrisnem spominu.

Na ptujskem gradu se je naselila velerodna gospa grofica Marija Ana pl. Herberstein. Podarila je ob svojem prihodu 1. za mestne ubožce 500 kron, 2. za oskrbo dece 500 kron, 3. za dijaško kuhinjo 500 kron. Obljubila je tudi od jeseni naprej izdatno podpirati z živili našo prepotrebno dijaško kuhinjo in s tem mnogo pripomoči našim revnim dijakom. Pozdravljamo Slovanom naklonjeno ljudomilo gospo grofico, ter se ji zahvaljujemo za omenjena darila.

Mestno kopališče se nahaja sedaj v razmeroma dobrem stanju, ter nudi posetnikom mnogo zdrave zabave. Žal moramo pa pri-

pomniti, da ima večina kopajočih se gospodov naravnost škandalozno pomanjkljive kopalne „obleke“ (??) Pozivamo vse te gospode, da si oskrbijo takoj dostojno toaleto.

Ana Ernst †. V bolnišnici v Mariboru je umrla na posledicah težke operacije tukaj splošno znana in priljubljena gostilničarka pri „Judennaclu“ gospa Ana Ernst.

Ne skakajte z vlakov! Te dni se je povozil pri postaji Sv. Lovrenc na Dravskem polju deček, ki je skočil z vlaka, ko je ta še vozil.

Pazite pri kopanju v Dravi! Vroči dnevi kar vabijo ljudi sedaj, da se v vodi nekoliko ohladijo. Ali kdor se hodi kopat v Dravo, mora biti previden, ker je Drava na mnogih krajih nevarna. Vsako leto zahteva človeških žrtev. Tudi letos se jih je že mnogo ponesrečilo. Meseca maja je v Mariboru izginil neki realec, te dni sta utonila pri Poberžu dva dečka, pri Ptuj je neki učenec okoliške šole utonil, pri Ormožu se jih je pet ponesrečilo. So to večinoma mladi ljudje, ki ne poznajo Dravinih nevarnosti pa preveč zapajo svojim močem.

Cene padajo. Povsod padajo cene, samo v Ptuj se naši trgovci čutijo brez vsake kontrole. V Ljubljani in v Zagrebu dobiš sladkorja, kolikor hočeš, po 48—50 K. V Ptujskih izložbah je označena cena še vedno 58—60 K. Najfinejša moka se dobi po vseh drugih mestih po 10 K, krušna moka po 6 K, seveda pri nas je vse dražje. Temu primerno je cenejši drugod tudi kruh. Istotako je tudi pri manufakturnem blagu. Občinstvu priporočamo, da je pri nakupovanju oprezno, ker cene še vedno padajo. Ako nas v Ptuj glede cen ne ščiti oblast, se moramo ščititi sami.

Kaj pa je zopet to? Pred kratkim je izbruhnil ogenj v Obrežu pri g. Verbančič. Pogorelo bi bilo vse, tudi sosedne slamnate hiše, ko bi izvrstna oberška brizgalka ne bila rešiteljica. Iz Središča in Grab so prispeli brizgalke, ko je bilo že vse pogorelo. Ljudstvo je od početka pridno branilo, toda kmalu so pustili in le gledali. Toda še ni miru! Te dni se je našlo v poštnem nabiralniku v Obrežu pismo brez znamk z besedami: Pri Verbančič-u je pogorelo, pri K . . . , K . . . B . . . itd. pa še bo. Dosti škode in straha je povzročila svetovna vojska in sedaj zopet to!

Kdo je verižnik? „Nova doba“ piše: Izrecne označbe tega največjega povojnega zla ni najti v nobeni naredbi bivše Avstrije in tudi naše naredbe je še niso ugotovile. V neki civilni tožbi med dvema verižnikoma pa je višje deželno sodišče v Ljubljani, toraj najkompetentnejše mesto, pred kratkim definiralo verižništvo sledeče: „Razmere, v katerih živimo in ki jih je povzročila vojna, ne dopuščajo nikomur, da bi pri kupčevanju živili ali gospodarskimi potrebščinami imel pred očmi le svoj lastni dobiček, ne glede na to, ali je njegovo dejanje na korist ali morda celo na kvar splošnosti, namreč porabnikov. Vsakdo tedaj, naj si bode trgovec ali ne, ki nakupuje blago le v svrhu, da ga z dobičkom naprej proda, ne da bi s tem sploh koristil splošnosti, navija cene in nastopa verižniški, ker odteguje blago redni in najbližji poti do porabnika z namenom, ga spraviti v promet po višjih cenah. Verižniške kupčije so neveljavne. Omenjena sodba namreč izvaja nadalje: „Tvrška (banka) je blago nakupila le v svrhu, da ga z dobičkom kamorkoli in kamorsibodi naprej proda in se je torej po nepotrebem in v gospodarskem oziru kvarno vrnila v prometno verigo blaga. Potemtakem je zagrešila verižništvo. — Ker pa je dotična kupčija nična (§ 871 s. d. z.), se ne more iz iste izvajati nikake pravice in tudi priznanje kake obveze iz tega pravnega razmerja na tem nič ne izpreminja.“ Gospodje verižniki in sorodniki: izrežite si to notico iz „Ptujkega lista“ in shranite v listnico. Ne bo škodilo!

Sv. Urban pri Ptuj. Predrzna tatvina. V nedeljo dne 18. julija se je vsedel posestnik Stumberger za malo časa k popoldanskemu počitku. Ko pride po kratkem odmoru pogledat v hlev, zapazi, da mu manjka jedna

krava. Najprej misli, da mu je kravo kdo izpustil iz šale na prosto, vendar stvar takoj naznani sosedoma gostilničarju Šalamunu in kovaškemu mojstru Arnušu. Dobra soseda spustila sta se takoj na lov, preiskala vse domače kraje in skrivališča; toda šele v sosedni fari v Vurbergu dobila sta plačilo za svoj trud. Pesestniški sin Janez Irgl iz Placerja prodajal je ravno isti dan v Vurbergu jedno kravo za ceno K 1200—, ker je bila ta cena času neprimerna, znala sta lovca takoj smer za tatom, ter ga tudi še isti dan ulovila. Zanimivo je to, da je tat med časom kravo radi strahu pred preganjalci izpustil, zbežal, ter ukradel med tem jedno kuro, katero je imel, ko so ga ulovili, pri sebi. Da bi ga ljudje ta tatvine, ki se je zgodila o belem dnevu, ne sumili, tiral je uzmovič kravo k posestniku bika, ter se temu izvajal. da ima s kravo velike sitnosti, ker je že več časa neplodna. Tudi v tatvini kokoši izkazal se je mojstra, ker je nosil zato nalašč napravljene zanjke pri sebi.

Politične vesti.

Volilni zakon. V narodnem predstavništvu se vrši sedaj drugo čitanje volilnega zakona. Posamezne točke se sprejemajo večinoma, kakor so bile sprejete v prvem čitanju.

Pred vladno krizo? Sedanji koncentracijski kabinet se je sestavil na podlagi določenega programa. V njem je bilo tudi, da dobi svoje zastopnike tudi v pokrajinskih vladah jugoslovanska demokratska stranka. Ali Protić in Korošec sta se temu upirala in stvar vedno zavlačevala. S tem pa ogrožata sedanjo vlado, ki bo morala odstopiti, ako ne bo mogla zvršiti dogovorjenega sporazuma.

Madžarsko in nemško obmejno gibanje. Velika italijanska grozodejstva nad Slovenci v zasedenem ozemlju so tudi pri Madžarih in Nemcih našla odmev. Pripravljajo se že, da bi planili na nas in nas oropali, kakor so storili lansko leto to Nemci na Koroškem. Na železniški progi med Radgono in Špiljem nočejo več voziti, promet se je moral ustaviti.

Pariške mirovne pogodbe se končoveljavno sprejemajo. Ko se sprejmo, bo treba izvršiti njihove določbe. Naša vlada je že imenovala komisijo, ki bo določila meje s sosednjimi državami.

Nemški naporji za slovensko Koroško. Glasovanje na Koroškem se bliža. Zastopniki zveznih držav so že prišli na Koroško, da nadzirajo glasovanje. Nemci napenjajo vse sile, da bi pridobili kaj ljudi za se. Doseči hočejo dovoljenje, da bi smeli svoje hujskače in agitatorje svobodno pošiljati v slovenski del Koroške. Z lažmi, podkupljanjem in silo bi radi tam begali naše ljudstvo. Naša vlada kaj takega ne sme dovoliti.

Nemci naj rajši gledajo, da bodo uredili svoje gospodarske razmere, ki postajajo od dne do dne neznosnejše. Naj skrbe, da se ubranijo gospodarskega poloma, nas naj pa v miru puste!

Laška divjanja se niso omejila samo na Trst. Tudi v drugih mestih je italijanska druhal na enak način nastopila proti našim rojakom. Mučili so ljudi, plenili in ropali njihovo imetje, zažigali Narodne dome. Godilo se je to zlasti v Pulju (zgorel krasni Narodni dom), na Reki, v Gorici, v Pazinu in v še več manjših krajih.

Italijanske oblasti za izgradnike. Italijanske oblasti so vedele, kaj pripravljata fanatizirana množica, pa niso divjanja preprečile. Bile so za to preslabe, ali pa so, kar je verjetneje, odobravale zverinsko divjanje zbesnele druhali.

Italijane postaja strah svojih grozodejstev. Pred vsem kulturnim svetom so pokazali Italijani, da so pravi divjaki, ki ne zaslužijo, da bi gospodovali nad tujerodnim prebivalstvom. Da omilijo svoje divjanje, začenjajo širiti laži, kakor da so naši rojaki izzvali Italijane, da so imeli naši rojaki polno municije itd. Laži pa so preočite, da bi jim